

د کوه نور الماس له کومه راغي او چيرته ولاړ ؟

(دوهمه برخه)

د کوه نور الماس :

د الماسو داغمی چی دنړی دتر ټولو سترو ټوټو دسر په ډله راخی چی اوسنی وزن یی ۱۰۸،۹۳ قراطه (نژدی ۲۲،۸ گرامه) دی او سپین رنگ لری . دپیدا کولو نیټه او دموندونکی نوم ئی تر اوسه معلوم ندی ، خوداخبره څرگنده ده چی حیدر اباد ته نژدی دهندوستان داندراپردیش ایالت په گلکنده نومی سیمي کی تر لاسه سوی دی . داڅکه چی تر ۱۷۳۰ زیږد کال دمخه چی په برازیل کی دالماسویو معدن وموندل شو ، د گلکندی دمعدن نه پرته په ټولی نړی کی بل دالماسو معدن نه وو . له همدی کبله د کوه نور دزیږدنې ځای بیله تردید نه گلکنده گڼل کیږی . ددی خبری سره سره داسی هم ویل شوی دی چی دا الماس د میلاد نه ۳۲۰۰ کاله وړاندی دیوه رود د بسنر نه پلاس راغلی دی .

کوه نور بریلانت اوسنی شکل

په لیکلي توگه دغمی په اړه معلومات یوازی د ۱۳۰۰ زیږد کال را پدی خوا تر سترگو کیږی ، خو دافسانو او حکا یتونو له مخی غمی لدی نه ډیر وړاندی دانسانانولاس ته ورغلی او کارول شوی دی . په کیسو کی راغلي چی کوه نور نژدی ۵۰۰۰ کاله دمخه دجنوبی هندوستان په گلکنده کی چی دالماسو له مخی په نړی کی وتلی نوم لری ، ځایی اوسیدونکو پلاس راوړی دی . د کوه نور لومړی څښتن د (کرنا) پنامه دهند یو افسانوی قهرمان یادشوی دی .

مغولی سلطان بابر په خپل کتاب (بابر نامه) کی د کوه نور په هکله چی هغه وخت لا پدغه نامه نه یادیده او یوازی د بابر الماس یی باله ، لیکلي دی چی دا الماس د مالوا په یوه راجا پوری اړه درلوده او وروسته د سلطان علاوالدین خلجی (غلجی) پلاس ورغی . بابر دنومړی غمی قیمت دومره لوړ ارزولی او وایی چی ددی غمی په پیسو سره کیدلای شی د ټولی نړی خلگوته پوره دوی ورخی په مړه گیده خواره ورکړل شی .

د بابر داخبره هم رښتینی ده چی کوه نور د مالوا دراجاگانو لونگی دخو پیریو په اوږدو کی ور ښکلي کړی وه . هغه وخت د مالوا خلگو باور درلود چی که هر وخت داغمی د راجا له لونگی نه ولوید ، نو دمالوا اولس بخت به نسکوره او ټول به غلامان شی چی اخیر همداسی شوه . کله چی په ۱۳۰۴ زیږد کال سلطان علاوالدین مالوا فتح کړه ، د نورو قیمتی خزانو په ډله کی دکوه نور الماس هم ده پلاس راوړ . خو څه موده وروسته کوه نور بیرته د (بیکراماجیت) پنامه دمالوا دیوه راجا پلاس کښیوت .

د کوه نور تاریخ په حقیقت کی د یوه هیواد دتاریخ پشان څودوری او پراوونه تیرکړی او دمختلفو واکدارانو تر منځ لاس پلاس شوی دی :

کوه نور په مغولي پړاو کی :

په ۱۵۲۶ زیږد کال هندوستان ته دمغولي گورد تیموردکورنی پاتی شوو څخه دسلطان بابر لښکری ننوتلی . دده ځوی همایون هم پدی ډله کی دپلار دیوه وتلی افسر په توگه ورسره وو . په همدی کال د پانی پت په خونړی جگړه کی دلودیانو د کورنی سلطان ابراهیم هندی لښکرو دمغولو لخواماته وخوړل او راجا بیکراماجیت چی د نوموړو لښکرو سرقوماندان وو ، ووژل شو . دده کورنی کله چی د اگری ښار نه دتښتی په حال کی وه ، ونیول شوه . د راجا میرمنی پدی هیله چی دخپلی کورنی پاته غړی له مرگه وژغوری ، د کوه نور الماس یی دخپلو قیمتی خزانو

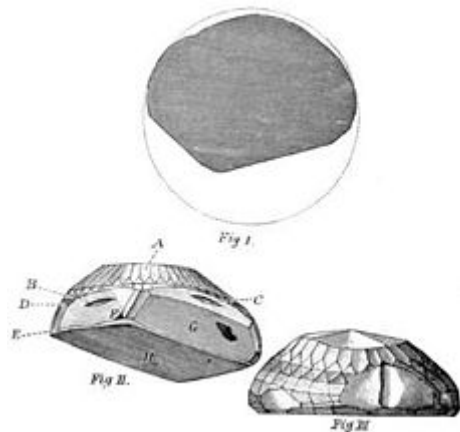
سره همایون ته ډالی کړ او ده هم هغوی واره وبخبل . پدی اړه یو بل روایت داسی دی چی دکوه نور الماس اصلا د سلطان ابراهیم لودی مور پټ کړی وو او همایون هغه تر سختو شکنجو لاندی راوستل او په پای کی ئی دی اړ ایستل چی د کوه نور د پټیدو ځای ور وینیی .

پهر حال ، تر پوره برې وروسته همایون دیوه پرتمین محفل په ترڅ کی کوه نور پلار ته وړاندی کړ . هغه دا غمی په څیر وکوت ، پرله وائی راوه او بیرته یی همایون ته ورکړ . د دی راوړوسته دمغولی کورنی شاهانو ترهغه وخته چی دطاوس مشهورتخت جوړ شوی نه وو ، کوه نور په خپل تاج کی گرځاوه . خلگو عقیده درلوده چی څو پوری کوه نور په تاج کی ځلیزی ، دمغولی کورنی واکمنی به ټینگه او دوام به مومی . ددی کورنی واکمنی رښتیا هم ډیر ژر پر ټول هند خپره شوه او دبابر لمسی جلال الدین اکبر هلته یو واحد او یو موټی هیواد جوړ کړ . دی یو د زده کړو خاوند نرم سړی وو ، ټولو مذهبونو اودیانو ته یی په درنه سترگه کتل او هرچیری یی دعلم او پوهی مشالونه روښانه کول .

د شاه جهان دسلطنت پر مهال مغولی دولت خورا زیات وغوړیدی او دده په همت دنړی داسی شهکارونه منخته راغلل لکه په اکره کی زړه راکښونکی تاج محل ، ښکلی تاریخی مسجدونه او نور . خو **دطاوس تخت** (Peacock Throne) ددی کورنی تر ټولو ستره شتمنی کیل کیده .

دطاوس تخت:

جان باتیست تاویرنی چی دهغه وخت دالماسو یو پوخ او وتلی سوداگر وو ، په هند او ډیرو ختیځو هیوادونو کی گرځیدلی دی . دی په خپلو یادښتونو کی دطاوس تخت په اړه لیکي چی داتخت د ۷ نورو تختونو سره یوځای په یوه ځانگړی سالون کی ایښودل شوی وو او ترنورو پدی خاطر هم اوچت ښکاریده چی په قیمتی کانو سینگار د مرمر و پریوه ښکلی پلنه او لوړه کتله باندی پروت وو . تخت شپږ پندی او غټی په ډیرخا ص هنری مهارت جوړی شوی پایی درلودی . دتخت پرسر داسی پرده څریدله چی طلا کاری شوی او خورا قیمتی غمیان پری نصب شوی وه . د سپینو زرو په نری تارونو داسی ښکلی نقش اونگار ور باندی کار شوی وو چی دانگورو ښکلی وړی او دتاک پانی یی ترسیمولی . د ځانگړو گلانو گلپانی د زرغونو زمردو څخه جوړی وی . دگلانو غوټی یی په چوڼیا رنگه یاقوتو اوپه منځنی برخه کی یی د اسمانی رنگه سپیرو غمیان کاریدلی وه . دتخت بازوگانو ته دوه ډیر ښکلی طاوسان ولاړ درول شوی وه چی لکی یی د سرو او سپینو زرو په تارونو اوبدلی او په راز راز قیمتی ډبرو داسی ښکلی شوی وه چی کټ مټ یی د طبعی اصلي طاوس درنگونو سره بشپړ ورته والی درلود . دطاوسانو سترگی دغټو الماسی غمیانو (بریلانتو) څخه جوړی شوی وی . د دواړو طاوسانو تر منځ دتخت په لوړه برخه کی پرتخت دناست شاه دسر نه لږ پورته دکوه نور الماس ځلیدی .

کوه نور دمختلفو زاویو څخه (د تاویرنی له نظره)

دا تخت په ۱۷۴۷ کال کله چی په هند کی مغولی امپراتوری دایرانی شاه نادرافشار لخوا رانگه شوه ، دهند دنورو جواهراتو او شتمنیو لکه دکوه نور الماس او دریای نور الماس سره یو ځای دده پواسطه دغنیمت پنامه ایران ته راوړل شو . دنادرشاه تر وژلو وروسته په ایران کی یو لږ گډودی منخته راغله او دنورو شتمنیو شان دا دنړی هنری شهکار هم په چور وچپاول کی تخریب او برباد شو . د دوی کار په افغانستان کی دتنظیمی انارشيو دمهال سره ورته والی درلود چی په ترڅ کی یی زمورد هیواد ټول مادی او معنوی ارزښتونه لوټ او دخاوو سره خاوری شول . د ځینو ماهرانو په نظر دطاوس تخت ارزښت تر یوه میلیار د ډالرو زیات اټکل شوی دی .

شاه جهان څلور زامن درلوده چی مشر یی **اورنگ زیب** وو . نوموړی شپه او ورځ پدی فکر کی وو چی څنگه وکولای شی دپلار تاج او تخت ترلاسه کړی . دی دافسانو له مخی پدی باور وو چی دکوه نور الماس څښتن کولای

شى پر ټولې نړۍ باندې واكمني پلاس راوړې . خكه يې نو تصميم ونيو چې له هرڅه نه وړاندې بايد غمې خپل كړي . ده پدې موخه په يوه خونړي كودتا لاس پورې كړ ، خپل ټول وروڼه يې ووژل او سپين ريرى پلار يې دتخت په سالون كې محاصره او حبس كړ . اورنگ زيب لدې ويرې نه چې خلك بلواگانې ونكړي ، دپلار دوژلو او دپاچاپه توگه دځان داعلانولو جرئت يې ونكړ . پدې توگه د حشمت او دبدبې خاوند شاه جهان پوره ۷ كاله دخپلو ټولو شتمنيو سره يو ځاى د طاوس تخت په سالون كې بندې پاته شو . كله چې اورنگ زيب خپل ځان د قدرت پر گدې ټينگ وليد نو يې له پلاره وغوښتل چې كوه نور او دقېټې جواهراتو ټوله شتمني و ده ته و سپاري او دده واكمني ته غاړه كښيږدي . خو وړاندې له دې كار نه په ۱۶۶۶ زيږد كال شاه جهان دخپلو ټولو شتمنيو او همدارنگه دبنكلي او نامتو طاوس تخت تر څنگ په همغه سالون كې دخپلې يوې لور په غير كې ساه وركړ او ومړ .

عاقبت به له د نيا نه بينوا ځي

چې د درست جهان پاچا يې په هوا ځي

خالي لاس به ځني بيا درومي يواځي .

كه حشمت دى دسكندرتر حشم زيات وي

اورنگ زيب خو د كوه نور پخاطر دهېڅ ډول خونړو كړنو څخه مخ وانه راوه او او په پاى كې يې هغه پلاس راوړ . كوه نور لكه نور شاهان دى ئې هم دنړۍ واكمن نكړ او د خپلو اسلافو پشان يې په ورته سرنوشت چاري پرمخ بيولي ولي له هغوى سره يې توپير دا وو چې دده دظلم مشالونه هري خواته خپاره وه . په همدې توگه له ده نه وروسته يې كوه نور اخلافو ته ورسيد چې اخيرنې څښتن له دې كورنۍ نه محمد شاه وو .

د كوه نور ايراني پړاو :

په ۱۷۳۹ كال كله چې په شمال لوديږ هند كې دمحمدشاه دسلطنت واكمني وه ، دنادر افشار په مشرې ايراني لښكري هند ته ننوتلي ، د جنگونو او يو ډول جوړ جاريو په پاى كې يې دچارو واگې پلاس كې واخيستي او د محمد شاه هم تر يوې ټاكلې كچې درناوي وشو . پدې توگه د طاوس تخت او همدارنگه دمغولي كورنې نورې ټولې شتمني نادر افشار تر لاسه كړې چې په هغوى كې تر ټولو مهم توکي دكوه نور غمې پرخپل ځاى باندې نه وو پروت او ونه موندل شو . نادر افشار په زرگونو خلك دهغه ولټولو ته وگمارل او موندونكي ته يې دسترو جايزو وعدې هم وركړې . په پاى كې دمحمد شاه له حرمسرای نه يوې بنځې دومره خبر وركړ چې غمې پخپله محمد شاه په خپلې لونگې كې پټ كړيدى . نادر افشار د يوه ستر محفل سره يو لوى دعوت جوړ كړ او محمد شاه يې ورته په درنښت راوباله . كله چې ټول مست او نيشه سول ، نادر و محمد شاه ته وړانديز وكړ چې راشه زه او ته به يو بل ته په دوستي كې د وفاداري بنودلو پخاطر خپلې لونگې دټولو په مخ كې يو دبل پرسر كښيږدو . داكار هغه وخت يو پياوړى او منل شوى دود وو چې له مخې يې محمد شاه ددې دستور نه تيريډلاى نشو او له بلې خوا دا وړانديز ورته ديوه فاتح له خوا شوى وو ، ځكه نو ده ته دمنلونه پرته بله لاره پاته نه وه او خپله لونگې يې په زخمۍ زړه د نادر افشار پر سر كښيښوده . له دې نه وروسته نادر د دعوت تر پايه په محفل كې پاته نشو او په بېره يې ځان خپل استوگنځى ته ورساوه . هلته يې لونگې پرانيسته او د كوه نور شغلو يې پرسرگو تياره راوستل او د ډبرې خوښۍ نه يې نابېره يوه لويه چيغه له خولې نه ووته : **كوووووووه نور !** له همدغه گړې نه وروسته غمې د كوه نور (د وړانگو غر) پنامه ياد شو چې تر دا اوسه پورې يې همدغه رسمي نوم پاته دى .

تاج محل كې ورته چا پناه ورنكړه

كوه نور له هندوستانه بيزار يږي

(دورانگوجنازي - نوزادى)

هغه وو چې د نادر افشار تر برۍ وروسته كوه نور دده سره يو ځاى ايران ته راغي او نور نو گوياد ايراني واكدارانو شتمني شوه چې د طاوس تخت سره يو ځاى نادر افشار پخپل دربار كې ور څخه كار اخيست . دطاوس تخت او كوه نور دده د دربار دبدبه خورا لوړه كړې وه چې مخالفان يې پدې كار سره دكيني په اوركي سوزيدل او ورته دزغم اومنلو وتلې يوه خبره وه . دغمې درنښت پدې خاطر هم په ټول ايران كې خپور وو چې د نادر افشار د حرمسرای نه دده يوې ميرمنې دې الماسې غمې ته داسې يو قيمت ټاكلې وو : **كه چيرې يو ډير قوى سړې څلور دانې ډبرې راواخلي او يوه يوه يې په خپل ټول توان سره د شمال ، جنوب ، لوديږ او ختيږ خواته او پنځمه يې لوړې خواته په هوا وغورځوي ، بيا نو ددغو پنځو واړو غورځول شوو ډبرو ترمنځ فضا په سرو زرو او نورو قيمتي كانو باندې ډكه شي - دابه ټول يوازي ددغه غمې په اندازه قيمت ولري .**

نادرشاه هم ددې غمې دپخوانيو ټولو څښتنانو پشان د بلواگانو ، جفاگانو ، مسموم كيدو او راز راز نورو خيانتونو څخه بيغمه پاته نشو . له همدې امله يې كرار كړا رپر ټولو ليرې او نژدې ملگرو باندې باور له لاسه وركړ او د ليوښتوب تر پولې ورسيدى . يوازي څوك چې دده پرضد دخيانتكارانو او توطيه گرانو سره همېرغې نشو ، هغه ابدالي احمدخان وو چې دکندهار نه دافغانۍ ټولگيو په مشرې يې دنادر افشار سره دمرستي كولو ژمنه كړې وه او د

افغانی خصلت له مخی په خپله وعده کی خیانت او جفا کول ورته بی ننگی بنکاریده. دنادرشاه خپل ټول وطنی قوتونه په یوه یا بل شکل دفرصت په انتظار دده دمخالفانو سره په معاملو کی راشکیل وه ، خو په پای کی د محمدخان قاجار ، صالح خان ابیوردی ، محمدقلیخان خان کشیک چی باشی ، موسی خان افشار اونور لخوا د یوی توطیې په ترڅ کی په ۱۷۴۷ کال ووژل شو . توطیه کونکو لدی پیبینی نه وروسته په چور وچپاول لاس پوری کړ او د شاه پر حرم یی حمله ور وړه ، **خوافغانی قوماندان (ابدالی احمدخان)** خپل قوتونه دحرم و دفاع ته را ولبل او تجاوز کارانو ته یی و حرم ته د ننوتلو او د تورو دبی عزته کولو اجازه ورنکړه او په پوره میړانه یی دنادر کورنی له بی عزتی څخه ئی وژغورل . دنادر په حرم کی دده میرمنی داحمد خان د دی نیکی په مقابل کی د کوه نورغمی و ده ته د مننی څرگندولو په موخه ور ډالی کړ. لدی نه وروسته په ایران کی د گډوډیو دوران راغی اوپسله دی نو احمد خان ته نور هلته پاته کیدل په زړه پوری نه وه او دخپلو قوتونو سره یوځای کندهار ته راستون شو .

ددوهمی برخی پای .

دریمه برخه چی دکوه نور افغانی پړاو او وروستی سرنوشت دی ، مه هیروی .